

31996L0026

23.5.1996

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 124/1

**DIRECTIVA 96/26/CE A CONSILIULUI
din 29 aprilie 1996**

privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de marfă și operator de transport rutier de călători și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare, pentru a facilita acestor operatori de transport dreptul la libera stabilire pentru operațiuni de transport național și internațional

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 75,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

acționând conform procedurii specificate la articolul 189c al tratatului ⁽³⁾,

întrucât Directiva 74/561/CEE a Consiliului din 12 noiembrie 1974 privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de marfă în operațiuni de transport național și internațional ⁽⁴⁾, Directiva 74/562/CEE a Consiliului din 12 noiembrie 1974 privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de călători în operațiuni de transport național și internațional ⁽⁵⁾ și Directiva 77/796/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1977 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare pentru operatorii de transport rutier de marfă și operatorii de transport rutier de călători, incluzând măsuri menite să încurajeze efectiv acești operatori în exercitarea

dreptului lor la libera stabilire ⁽⁶⁾, au fost modificate substanțial cu o serie de ocazii; întrucât, din motive de rațiune și claritate, directivele amintite trebuie reunite într-un text unic;

întrucât organizarea pieței de transporturi este unul dintre factorii esențiali în aplicarea strategiei comune de transport prevăzute de tratat;

întrucât adoptarea măsurilor prevăzute pentru coordonarea condițiilor de acces la ocupația de operator de transport rutier de marfă și operator de transport rutier de călători (ambii fiind denumiți în continuare „operator de transport rutier”) ar putea favoriza exercitarea efectivă a dreptului la libera stabilire a acestor operatori;

întrucât este necesar să se facă pregătiri în vederea introducerii de norme comune pentru accesul la exercitarea profesiei de operator de transport rutier în operațiuni de transport național și internațional, pentru a asigura că asemenea operatori sunt mai bine calificați, contribuind astfel la raționalizarea pieței, îmbunătățirea calității serviciilor oferite – în interesul utilizatorilor, operatorilor și al economiei în general – și la o mai mare siguranță rutieră.

întrucât, prin urmare, reglementările pentru accesul la ocupația de operator de transport rutier trebuie să privească buna reputație, capacitatea financiară corespunzătoare și competența profesională ridicată ale operatorilor;

întrucât nu este necesar, cu toate acestea, să se includă în aceste norme comune anumite tipuri de transport care sunt de importanță economică limitată;

întrucât, de la 1 ianuarie 1993, accesul la piața operațiunilor de transport rutier de marfă transfrontalier a fost guvernat de un sistem de autorizații comunitare emise pe baza unor criterii calitative;

⁽¹⁾ JO C 286, 14.11.1990, p. 4 și amendamentul transmis pe 16 decembrie 1993.

⁽²⁾ JO C 339, 31.12.1991, p. 5 și JO C 295, 22.10.1994, p. 30.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 13 decembrie 1991 (JO C 13, 20.1.1992, p. 443) și din 20 aprilie 1994 (JO C 128, 9.5.1994, p. 136), poziția comună a Consiliului din 8 decembrie 1995 (JO C 356, 30.12.1995) și Decizia Parlamentului European din 28 martie 1996 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO L 308, 19.11.1974, p. 18, directivă astfel cum a fost modificată ultima oară de Regulamentul (CEE) nr. 3572/90 (JO L 353, 17.12.1990, p. 12).

⁽⁵⁾ JO L 308, 19.11.1974, p. 23, directivă astfel cum a fost modificată ultima oară de Regulamentul (CEE) nr. 3572/90 (JO L 353, 17.12.1990, p. 12).

⁽⁶⁾ JO L 334, 24.12.1977, p. 37, directivă astfel cum a fost modificată ultima oară de Directiva 89/438/CEE (JO L 212, 22.7.1989, p. 101) și erată (JO L 298, 17.10.1989, p. 31).

întrucât, în privința cerinței de bună reputație, este necesar, pentru a reorganiza efectiv piața, ca accesul la ocupația de operator de transport rutier să se facă în condiții uniforme pentru solicitanții care nu au condamnări pentru infracțiuni penale grave, inclusiv pentru delict de natură comercială, care să nu fi fost declarați inapți pentru exercitarea profesiei și să fie în conformitate cu reglementările aplicabile ocupației de operator de transport rutier;

întrucât, în privința cerințelor de capacitate financiară adecvată, este necesar, mai ales pentru a asigura un tratament egal al întreprinderilor din diferite state membre, să se stabilească anumite criterii pe care trebuie să le îndeplinească operatorii de transport rutier;

întrucât, în privința bunei reputații și a capacității financiare corespunzătoare, ar fi bine ca documentele relevante emise de o autoritate abilitată din țara de origine a operatorului de transport rutier sau din țara din care vine să fie recunoscute ca dovadă suficientă pentru admiterea lui la activitățile vizate din statul membru gazdă;

întrucât, în privința cerinței de competență profesională, se recomandă să se stipuleze că operatorul de transport rutier solicitant trebuie să demonstreze o asemenea competență prin susținerea unui examen scris, dar că statele membre pot excepta solicitantul de la un asemenea examen în cazul în care acesta dovedește o experiență practică suficientă;

întrucât, în privința competenței profesionale, certificatele emise în conformitate cu prevederile Comunității privind accesul la ocupația de operator de transport rutier trebuie recunoscute ca dovadă suficientă de către statul membru gazdă;

întrucât trebuie să fie luate măsuri pentru un sistem de asistență reciprocă între statele membre în scopul aplicării prezentei directive;

întrucât prezenta directivă nu trebuie să afecteze obligațiile statelor membre în privința termenelor limită pentru aplicarea directivelor stabilite în anexa II, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL 1

Accesul la ocupația de operator de transport rutier

Articolul 1

(1) Accesul la ocupațiile de operator de transport rutier de mărfuri sau de operator de transport rutier de călători respectă prevederile

adoptate de către statele membre în conformitate cu normele comune din prezenta directivă.

(2) În sensul prezentei directive:

— „ocupația de operator de transport rutier de marfă” înseamnă activitatea oricărei întreprinderi care transportă mărfuri contra cost, fie cu ajutorul unor autovehicule individuale, fie printr-o combinație de autovehicule în asociere;

— „ocupația de operator de transport rutier de călători” înseamnă activitatea oricărei întreprinderi care efectuează, cu ajutorul unor autovehicule construite și echipate astfel încât să fie potrivite pentru transportul a mai mult de nouă persoane - inclusiv șoferul - și prevăzute pentru acest scop, servicii de transport de călători pentru public sau pentru anumite categorii de utilizatori, contra cost, achitate de către persoanele transportate sau de către organizatorul transportului;

— „întreprindere” înseamnă orice persoană fizică, orice persoană juridică, cu scop lucrativ sau nu, orice asociație sau grup de persoane fără personalitate juridică, cu scop lucrativ sau nu, sau orice organism oficial, indiferent dacă are personalitate juridică proprie sau depinde de o autoritate cu o asemenea personalitate.

Articolul 2

(1) Prezenta directivă nu se aplică întreprinderilor angajate în activitatea de operator de transport rutier de mărfuri cu autovehicule cu o încărcătură utilă admisibilă care nu depășește 3,5 tone sau cu o greutate totală încărcată admisă care nu depășește 6 tone. Cu toate acestea, statele membre pot reduce aceste limite pentru toate sau pentru unele categorii de operațiuni de transport.

(2) Statele membre pot excepta, după consultarea Comisiei, de la aplicarea totală sau parțială a prevederilor prezentei directive întreprinderile de transport rutier de mărfuri angajate exclusiv în operațiuni de transport național având doar un impact minor asupra pieței de transport, din motive legate de:

— natura mărfurilor transportate sau

— distanța scurtă implicată.

În cazul unor situații neprevăzute, statele membre pot acorda o exceptare temporară, în așteptarea definitivării consultărilor cu Comisia.

(3) Statele membre pot excepta, după consultarea Comisiei, de la aplicarea totală sau parțială a prevederilor prezentei directive întreprinderile angajate exclusiv în anumite servicii de transport rutier de călători în scopuri altele decât comerciale sau având ca

principală ocupație alta decât aceea de operator de transport rutier de călători, în măsura în care activitățile lor de transport au doar un impact minor asupra pieței de transport.

Articolul 3

(1) Întreprinderile care doresc să se lanseze în ocupația de operator de transport rutier trebuie:

- (a) să aibă o bună reputație;
- (b) să aibă o capacitate financiară adecvată;
- (c) să satisfacă condițiile de competență profesională.

În cazul în care solicitantul este o persoană fizică și nu satisface cerința (c), autoritățile abilitate îi pot permite, cu toate acestea, să se lanseze în ocupația de operator de transport rutier, în cazul în care acesta recomandă autorităților amintite o altă persoană, care să satisfacă cerințele (a) și (c) și care va gestiona permanent și efectiv operațiunile de transport ale întreprinderii.

În cazul în care solicitantul nu este o persoană fizică:

- cerința (a) trebuie satisfăcută de persoana sau persoanele care vor gestiona permanent și eficient activitățile de transport ale întreprinderii. Statele membre pot solicita ca și alte persoane din întreprindere să satisfacă această cerință;
- cerința (c) trebuie satisfăcută de persoana sau persoanele specificate la prima liniuță.

(2) Statele membre determină condițiile care trebuie îndeplinite de către întreprinderile stabilite pe teritoriul lor pentru a satisface cerința de bună reputație.

Acestea trebuie să prevadă că această cerință nu este sau nu mai este satisfăcută, în cazul în care persoana fizică sau persoanele fizice care sunt considerate că satisfac această condiție de la alineatul (1):

- (a) au fost condamnați pentru infracțiuni grave, inclusiv infracțiuni săvârșite în domeniul comercial;
- (b) au fost declarate inapte pentru ocupația de operator în transportul rutier conform oricărei reguli în vigoare;
- (c) au fost condamnați pentru încălcări repetate, grave ale normelor în vigoare privind:

— condițiile de plată și angajare în profesie sau

— transportul rutier de mărfuri sau de călători, după caz, în special regulile privind timpii de conducere și de odihnă ai șoferilor, greutatea și dimensiunile vehiculelor comerciale, siguranța rutieră și siguranța vehiculelor.

În cazurile amintite la (a), (b) și (c), se consideră că cerința de bună reputație rămâne neîndeplinită până când se produce reabilitarea sau orice altă măsură cu efect echivalent, în conformitate cu prevederile de drept intern relevante în vigoare.

(3) (a) Capacitatea financiară corespunzătoare constă în a dispune de resurse suficiente pentru a asigura lansarea corespunzătoare și gestionarea corespunzătoare a întreprinderii;

(b) pentru aprecierea capacității financiare, autoritatea abilitată se interesează de: conturile anuale ale întreprinderii, în cazul în care există; fonduri disponibile, inclusiv lichidități în bancă, cont descoperit și facilități de împrumut; orice active, inclusiv proprietatea, care sunt disponibile pentru a garanta obligația asumată; costuri, incluzând costul de achiziție sau plata inițială pentru vehicule, local, instalații și aparatură, capital circulant;

(c) întreprinderea trebuie să dispună de un capital lichid și de rezerve de cel puțin:

— 3 000 ECU per vehicul utilizat sau

— 150 ECU per tona de greutate maximă autorizată a vehiculelor pentru transport rutier de mărfuri utilizate de către întreprindere sau

— 150 ECU per loc pentru vehiculele pentru transport de pasageri utilizate de către întreprindere,

necesarul minim fiind cea mai mică sumă dintre cele trei rezultate de mai sus.

Statele membre pot face derogări de la primul alineat în cazul întreprinderilor de transport care își desfășoară activitățile exclusiv pe piața națională.

(d) pentru îndeplinirea punctelor (a), (b) și (c), autoritatea competentă poate accepta, ca dovadă a capacității financiare, confirmarea sau asigurarea de la o bancă sau altă întreprindere cu calificarea corespunzătoare. O asemenea confirmare sau asigurare pot fi date sub forma unei garanții bancare sau prin orice alte mijloace similare;

(e) punctele (b), (c) și (d) se aplică numai întreprinderilor autorizate într-un stat membru, de la 1 ianuarie 1990, pe baza normelor de drept intern, pentru lansarea în activități de operator de transport rutier.

(4) Condițiile referitoare la competența profesională se referă la posesia calificărilor obținute în urma unor examene scrise, care pot lua forma unei examinări cu mai multe opțiuni, organizate de către autoritatea sau organismul abilitat în acest scop de către fiecare stat membru, cu subiectele prezentate în anexa 1.

Statele membre pot excepta de la examen operatorii de transport rutier solicitanți care aduc dovada a cel puțin cinci ani de experiență practică într-o întreprindere de transport, la nivel de conducere.

Statele membre pot excepta pe cei ce dețin diplome superioare sau diplome tehnice și care dovedesc cunoașterea temeinică a subiectelor prezentate în anexa 1, specificate de aceștia, astfel încât aceștia să nu mai susțină un examen la subiectele acoperite prin diplomă.

Un certificat eliberat de către autoritatea sau organismul menționate la primul alineat trebuie prezentat ca dovadă a competenței profesionale.

Articolul 4

Statele membre determină circumstanțele în care o întreprindere de transport rutier poate funcționa temporar, prin derogare de la articolul 3 alineatul (1), pe o perioadă de maximum un an, cu prelungire de maximum șase luni, în cazuri speciale bine justificate, în caz de deces sau incapacitate fizică sau legală a persoanei fizice angajate în activitatea de operator de transport rutier sau a persoanei fizice care satisface cerințele articolului 3 alineatul (1) literele (a) și (c).

Prin excepție sau în anumite cazuri speciale, autoritățile competente din statele membre pot autoriza definitiv o persoană care nu îndeplinește cerința de competență profesională specificată la articolul 3 alineatul (1) litera (c) pentru activitatea întreprinderii de transport, cu condiția ca o asemenea persoană să posede o experiență practică de cel puțin trei ani în gestionarea zilnică a întreprinderii.

Articolul 5

(1) Întreprinderile care aduc dovada că înainte de:

— 1 ianuarie 1978, pentru Belgia, Danemarca, Germania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda și Regatul Unit,

— 1 ianuarie 1984, pentru Grecia;

— 1 ianuarie 1986, pentru Spania și Portugalia;

— 3 octombrie 1989, pentru teritoriul fostei Republici Democratice Germane,

au fost autorizate, potrivit normelor de drept intern dintr-un stat membru, să se lanseze în exercitarea ocupației de operator de transport rutier de marfă sau de călători, după caz, în operațiuni de transport rutier național și internațional, sunt exonerate de cerința de a furniza dovada că satisfac prevederile articolului 3.

(2) Cu toate acestea, acele persoane fizice care:

— după 31 decembrie 1974 și înainte de 1 ianuarie 1978, pentru Belgia, Danemarca, Germania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda și Regatul Unit;

— după 31 decembrie 1980 și înainte de 1 ianuarie 1984, pentru Grecia;

— după 31 decembrie 1982 și înainte de 1 ianuarie 1986, pentru Spania și Portugalia;

— după 2 octombrie 1989 și înainte de 1 ianuarie 1992, pentru teritoriul fostei Republici Democratice Germane,

au fost:

— autorizate să angajeze fie operatori de transport rutier de mărfuri sau operatori de transport rutier de călători, după caz, fără să fi furnizat dovada, în conformitate cu normele de drept intern, a competenței lor profesionale sau

— desemnate efectiv și permanent să gestioneze operațiunile de transport ale întreprinderii,

trebuie să fi satisfăcut condiția de competență profesională specificată la articolul 3 alineatul (4) înainte de:

— 1 ianuarie 1980, pentru Belgia, Danemarca, Germania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda și Regatul Unit;

— 1 ianuarie 1986, pentru Grecia;

— 1 ianuarie 1988, pentru Spania și Portugalia;

— 1 iulie 1992, pentru teritoriul fostei Republici Democratice Germane.

Aceleași cerințe sunt valabile în cazul specificat în al treilea paragraf al articolului 3 alineatul (1).

Articolul 6

(1) Deciziile luate de către autoritățile competente ale statelor membre, în conformitate cu măsurile adoptate pe baza prezentei directive și care determină respingerea unei solicitări pentru

admiterea la exercitarea profesiei de operator de transport rutier, trebuie să precizeze motivele pe care se bazează.

(2) Statele membre au grijă ca autoritățile competente să retragă autorizația pentru continuarea exercitării profesiei de operator în transportul rutier, în cazul în care acestea ajung la concluzia că nu mai sunt satisfăcute condițiile articolului 3 alineatul (1), litera (a), (b) sau (c). În acest caz, acestea acordă suficient timp, cu toate acestea, pentru numirea unui înlocuitor.

(3) În privința deciziilor specificate la alineatele (1) și (2), statele membre au grijă ca întreprinderile care intră sub incidența prezentei directive să își poată apăra interesele prin mijloace corespunzătoare.

Articolul 7

(1) În cazul în care au fost comise abateri grave sau minore, repetate, de la normele care reglementează transportul rutier de mărfuri sau transportul rutier de călători, după caz, de către operatorii de transport rutier ne-rezidenți, și care ar putea conduce la retragerea autorizației de a profesa ca operator de transport rutier, statele membre furnizează statului membru în care este stabilit un asemenea operator de transport rutier toate informațiile pe care le posedă cu privire la acele infracțiuni și la sancțiunile pe care le-au impus.

(2) În cazul în care un stat membru retrage autorizația de exercitare a profesiei de operator de transport rutier în activități de transport internațional, el informează Comisia, care transmite informațiile necesare statelor membre în cauză.

(3) Statele membre își oferă asistență reciprocă în scopul aplicării prezentei directive.

TITLUL II

Recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare

Articolul 8

(1) Referitor la activitățile care fac obiectul prezentei directive, statele membre adoptă măsurile specificate în prezenta directivă, cu privire la stabilirea pe teritoriul lor a persoanelor fizice și a întreprinderilor la care se face referire în titlul 1 al programului general pentru suprimarea restricțiilor privind libera stabilire ⁽¹⁾.

(2) Fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), un stat membru gazdă acceptă, în vederea admiterii la ocupația de operator de transport rutier, ca dovadă suficientă a bunei reputații sau a inexistenței unui faliment anterior, un extras din cazier sau, în

cazul în care nu este posibil acest lucru, un document echivalent eliberat de către o autoritate judiciară sau administrativă competentă din țara de origine a operatorului de transport rutier sau din țara din care vine acesta, care să ateste că aceste cerințe sunt îndeplinite.

(3) În cazul în care statul membru gazdă impune resortisanților săi anumite cerințe proprii cu privire la buna reputație și din documentele specificate la alineatul (2) nu se poate dovedi că aceste cerințe sunt satisfăcute, acel stat trebuie să accepte, ca dovadă suficientă în privința resortisanților altor state membre, un certificat eliberat de către o autoritate judiciară sau administrativă competentă din țara de origine sau din țara din care vine resortisantul străin, care să dovedească îndeplinirea cerințelor în cauză. Asemenea certificate se vor referi la fapte specifice considerate ca relevante de către țara gazdă.

(4) În cazul în care țara de origine sau țara din care vine resortisantul străin nu eliberează documentul cerut în conformitate cu alineatele (2) și (3), asemenea document poate fi înlocuit cu o declarație sub jurământ sau o declarație solemnă făcută de persoana implicată în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, a unui notar din țara de origine a acelei persoane sau din țara din care vine; o asemenea autoritate sau notar eliberează un certificat care să ateste autenticitatea declarației sub jurământ sau a declarației solemne. Declarația referitoare la inexistența unui faliment anterior se poate face de asemenea în fața unui organism profesional competent din aceeași țară.

(5) Documentele eliberate în conformitate cu alineatele (2) și (3) nu sunt acceptate în cazul în care sunt prezentate după mai mult de trei luni de la data emiterii lor. Această condiție este valabilă și pentru declarațiile făcute în conformitate cu alineatul (4).

Articolul 9

(1) În cazul în care într-un stat membru este cerut un certificat ca dovadă a capacității financiare, acel stat admite certificatele corespunzătoare eliberate de către băncile din țara de origine sau țara din care vine resortisantul străin sau de către alte organisme financiare competente din acea țară, ca echivalent al certificatelor eliberate pe propriul său teritoriu.

(2) În cazul în care un stat membru impune resortisanților săi anumite cerințe cu privire la capacitatea financiară și în care din documentele specificate la alineatul (1) nu se poate obține dovada că asemenea condiții sunt satisfăcute, acel stat trebuie să accepte ca dovadă suficientă, în privința resortisanților altui stat membru, un certificat eliberat de către o autoritate administrativă competentă din țara de origine sau din țara din care vine resortisantul străin, care atestă îndeplinirea cerințelor în cauză. Un asemenea certificat face referire la fapte specifice considerate ca relevante de către țara gazdă.

⁽¹⁾ JO 2, 15.1.1962, p. 36/62.

Articolul 10

(1) Începând cu 1 ianuarie 1990, statele membre recunosc ca dovadă suficientă a competenței profesionale certificatele menționate la articolul 3 alineatul (4) paragraful al patrulea care sunt eliberate de către un alt stat membru.

(2) În privința întreprinderilor autorizate din Grecia, înainte de 1 ianuarie 1981, sau în alte state membre, autorizate înainte de 1 ianuarie 1975, în temeiul normelor de drept intern, pentru angajarea în ocupația de operator de transport rutier de mărfuri sau de călători în operațiuni de transport național și internațional și în măsura în care întreprinderile implicate sunt societăți în sensul articolului 58 al tratatului, statele membre acceptă, ca dovadă suficientă a competenței profesionale, certificatele care atestă că activitatea menționată a fost întreprinsă efectiv într-un stat membru pe o perioadă de trei ani. Această activitate nu trebuie să fi încetat cu mai mult de cinci ani înainte de data prezentării certificatului.

În cazul persoanelor juridice, certificatul care atestă că activitatea a fost întreprinsă efectiv va fi eliberat de către una din persoanele fizice care gestionează activitățile de transport ale întreprinderii.

(3) Certificatele eliberate operatorilor de transport rutier înainte de 1 ianuarie 1990, ca dovadă a competenței lor profesionale în conformitate cu prevederile în vigoare până la această dată, se consideră echivalente cu certificatele eliberate în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.

TITLUL III

Dispoziții finale*Articolul 11*

Statele membre desemnează autoritățile și organismele competente să elibereze documentele menționate la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 9 și certificatul menționat la articolul 10 alineatul (2). Acestea informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 12

Articolele 8 și 11 se aplică și resortisanților statelor membre care, în conformitate cu Regulamentul (CEE) al Consiliului nr. 1612/68 din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității ⁽¹⁾, desfășoară activități de operator de transport rutier de mărfuri sau transport rutier de călători, în calitate de angajați.

Articolul 13

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei directive, nu mai târziu de datele prezentate în anexa II, partea B, după consultarea Comisiei.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 14

Directivele prezentate în anexa II, partea A, sunt abrogate prin prezenta, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la limitele de timp pentru aplicare, stabilite în anexa II, partea B.

Referirile la directivele abrogate se consideră drept referiri la prezenta directivă și se interpretează în conformitate cu tabelul de corelare stabilit în anexa III.

Articolul 15

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 29 aprilie 1996.

Pentru Consiliu

Președintele

W. LUCHETTI

(1) JO L 257, 19.10.1968, p. 2. Regulamentul astfel cum a fost modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 2434/92 (JO L 245, 26.8.1992, p. 1).

ANEXA I

LISTA SUBIECTELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (4)

Cunoștințele ce trebuie luate în considerare pentru recunoașterea oficială a competenței profesionale trebuie să acopere cel puțin subiectele prezentate mai jos. Acestea trebuie descrise cât mai detaliat și să fi fost elaborate sau aprobate de către autoritățile naționale competente. Ele trebuie să fie astfel denumite încât să fie la îndemâna acelor persoane ale căror studii corespund cu nivelul atins în mod normal la vârsta absolvirii școlii.

A. SUBIECTELE A CĂROR CUNOAȘTERE ESTE NECESARĂ PENTRU OPERATORII DE TRANSPORT RUTIER CARE INTENȚIONEAZĂ SĂ SE LANSEZE EXCLUSIV ÎN OPERAȚIUNI DE TRANSPORT NAȚIONAL

Legislație

Elemente de legislație civilă, comercială, socială și fiscală, necesare pentru angajarea în exercitarea profesiei, cu accent deosebit pe:

- contracte generale;
- contracte de transport, cu referire în special la responsabilitatea operatorului de transport rutier (esență și limite);
- societăți comerciale;
- registre contabile;
- reguli referitoare la muncă, protecție socială;
- sisteme de impozitare.

1. Operator de transport rutier de mărfuri*(a) Conducerea comercială și financiară a unei întreprinderi*

- metode de plată și finanțare;
- stabilirea costurilor;
- termeni de stabilire a prețurilor și de transport;
- evidență comercială;
- asigurări;
- facturare;
- agenți de transport;
- tehnici de gestiune;
- marketing;

(b) Accesul pe piață

- dispoziții privind inițierea și desfășurarea activității;
- documente de transport;

(c) Standarde tehnice și aspecte privind funcționarea

- greutatea și dimensiunile vehiculelor;
- alegerea vehiculelor;
- omologarea de tip și înregistrarea;
- standarde de întreținere a vehiculelor;
- încărcarea și descărcarea vehiculelor;
- transportul mărfurilor periculoase;
- transportul alimentelor;
- noțiuni esențiale de protecție a mediului, care se referă la utilizarea și întreținerea autovehiculelor.

(d) *Siguranța rutieră*

- legi, reglementări și dispoziții administrative cu referire la trafic;
- siguranța traficului;
- prevenirea accidentelor și modul de acțiune în cazul unui accident.

2. Operator de transport rutier de călători

(a) *Conducerea comercială și financiară a unei întreprinderi*

- metode de plată și finanțare;
- stabilirea costurilor;
- sistemul de tarife, prețuri și condiții de transport;
- evidență comercială;
- asigurări;
- facturare;
- agenții de călătorie;
- tehnici de gestiune;
- marketing.

(b) *Regulamentul serviciilor rutiere de călători*

- normele serviciilor de transport și planurile de transport;
- condițiile de îndeplinire a serviciilor de călători;
- dispoziții privind accesul la ocupației și desfășurarea acesteia;
- documente de transport.

(c) *Standarde tehnice și aspecte privind exploatarea*

- alegerea vehiculelor;
- omologarea de tip și înregistrarea;
- standarde de întreținere a vehiculelor;
- noțiuni esențiale de protecție a mediului, care se referă la utilizarea și întreținerea autovehiculelor.

(d) *Siguranța rutieră*

- legi, reglementări și dispoziții administrative cu referire la trafic;
- siguranța traficului;
- cunoștințe geografice privind rutele;
- prevenirea accidentelor și modul de acțiune în cazul unui accident.

B. SUBIECTELE A CĂROR CUNOAȘTERE ESTE NECESARĂ PENTRU OPERATORII DE TRANSPORT RUTIER CARE INTENȚIONEAZĂ SĂ SE LANSEZE ÎN TRANSPORTUL INTERNAȚIONAL

Legislație

- subiectele prezentate la A, după caz;
 - dispozițiile aplicabile fie pentru transportul rutier de mărfuri, fie pentru transportul rutier de călători, după caz, între statele membre și între Comunitate și țările ne-membre, care rezultă din legislația internă, standardele Comunității, convențiile și acordurile internaționale;
 - practicile vamale și alte formalități referitoare la controlul transportului;
 - regulile principale de trafic din statele membre.
-

ANEXA II

PARTEA A

Directive abrogate

(menționate la articolul 14)

— Directiva 74/561/CEE

— Directiva 74/562/CEE

— Directiva 77/796/CEE

și modificările lor ulterioare:

— Directiva 80/1178/CEE

— Directiva 80/1179/CEE

— Directiva 80/1180/CEE

— Directiva 85/578/CEE

— Directiva 85/579/CEE

— Directiva 89/438/CEE

— Regulamentul (CEE) nr. 3572/90: numai articolele 1 și 2

PARTEA B

<i>Directiva</i>	<i>Termenul final de implementare sau aplicare</i>
74/561/CEE (JO nr. L 308, 19. 11. 1974, p. 18)	1 ianuarie 1977 1 ianuarie 1978
80/1178/CEE (JO L 350, 23. 12. 1980, p. 41)	1 ianuarie 1981
85/578/CEE (JO L 372, 31. 12. 1985, p. 34)	1 ianuarie 1986
89/438/CEE (JO L 212, 22. 07. 1989, p. 101)	1 ianuarie 1990
74/562/CEE (JO L 308, 19. 11. 1974, p. 23)	1 ianuarie 1977 1 ianuarie 1978
80/1179/CEE (JO L 350, 23. 12. 1980, p. 42)	1 ianuarie 1981
85/579/CEE (JO L 372, 31. 12. 1985, p. 35)	1 ianuarie 1986
89/438/CEE (JO L 212, 22. 7. 1989, p. 101)	1 ianuarie 1990
77/796/CEE (JO L 334, 24. 12. 1977, p. 37)	1 ianuarie 1979
80/1180/CEE (JO L 350, 23. 12. 1980, p. 43)	1 ianuarie 1981
89/438/CEE (JO L 212, 22. 7. 1989, p. 101)	1 ianuarie 1990

ANEXA III

TABEL DE CORELARE

Directiva 74/561/CEE	Directiva 74/562/CEE	Directiva 89/438/CEE	Directiva 77/796/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)			Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2) prima liniuță	-			Articolul 1 alineatul (2) prima liniuță
-	Articolul 1 alineatul (2) prima liniuță			Articolul 1 alineatul (2) a doua liniuță
Articolul 1 alineatul (2) a doua liniuță	Articolul 1 alineatul (2) a doua liniuță			Articolul 1 alineatul (2) a treia liniuță
Articolul 2 alineatele (1), (2)	-			Articolul 2 alineatele (1), (2)
-	Articolul 1 alineatul (3)			Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 3	Articolul 2			Articolul 3
Articolul 4	Articolul 3			Articolul 4
Articolul 5	Articolul 4			Articolul 5
Articolul 6	Articolul 5			Articolul 6
Articolul 6a	Articolul 5a			Articolul 7
Articolul 7	Articolul 6			-
			Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
			Articolul 3	Articolul 8 alineatul (2)
			Articolul 4	Articolul 9
			Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
			Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (2)
-	-	Articolul 4		Articolul 10 alineatul (3)
			Articolul 6	Articolul 11
			Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 12
-	-	Articolul 5		Articolul 13
-	-			Articolul 14
Articolul 8	Articolul 7			Articolul 15
Anexă, punctul A. 1	Anexă, punctul A. 1			Anexa I, punctul A (Legislație)
Anexă, punctele A. 2, 3, 4, 5	-			Anexa I, punctul A.1 literele (a), (b), (c), (d)
-	Anexă, punctele A.2, 3, 4, 5			Anexa I, punctul A.2 literele (a), (b), (c), (d)
Anexă, punctul B	Anexă, punctul B			Anexa I, partea B
-	-	-	-	Anexa II, partea A
-	-	-	-	Anexa II, partea B
-	-	-	-	Anexa III